

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 5 SYYSKUU 1976

Moottoripyöräkerho 69 ry:n

PIKKUJOULU

on 5.12. -76 alkaen klo 18.00 urheilu ja kurssikeskus Kalpalinnassa Turengissa. Paikkaan mahtuu n. 130 henkeä.

Illalliskortti maksaa 35:- ja se sisältää seisovasta pöydästä leikkeleet, kinkut ym. jouluruoan.

Sitovat ilmoittautumiset 24.11. mennessä Kanta-Hämeen Säästöpankin Tuomelan konttoriin tili n:o 114/000045/4 Kari Ahola, Mantereenkatu 2. 13210 Hämeenlinna 21.

Asuntoja on varattu kaikki mitä talosta löytyy eli 16 kpl à 32 mk. Otan tilaukset vastaan niin kauan kuin paikkoja löytyy ja yritän hankkia tarvittaessa lähitienoilta lisää. Lisätietoja saa minulta joko soittamalla 917-25196 tai kirjoittamalla.

Pukki tulee tervehtimään ja pikkupaketit mukaan.

Pelimannipojat lupaavat laulattaa ja huolehtia ateriamusiikista. Orkka pistää vauhtia lapikkaisiin illan vanhetessa.

Paikka on tie n:o 3:n varrella 86 km Helsingistä ja 13 km Hämeenlinnasta. Tie n:o 3:lla on isot opasteet paikalle.

TERVETULOA!

TERVETULOA!

N:o 5 syyskuu 1976. 7. vuosikerta ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y. jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y:n hallitus

Puheenjohtaja

Orko Tallinen
Haminantie 21
46900 Inkeroinen

Sihteeri

Mauno Tonttila
Lankila
15540 Villähde

Kassanhoitaja

Lasse Numelin
Anianpellontie 10 A 11
00700 Helsinki 70

Kerhon postisiirtotili

numero on 426 781-0

Kerhoisäntä

Henrik Budich
Käpylänkatu 18
48600 Karhula

Varajäsenet

Teuvo Koponen
Erottajankatu 6
13130 HML 13

Simo Nokso
Tuulikinkatu 5 A
48 700 Kymnlinna

Toimittajat

Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 Porvoo 40
Puh. 915-145 588

Eero Mikkola
36160 Siitama

Pertti Michelsson

Jaakko Panhelainen

Porvoo 1976 Oy Uusimaa

Tervehdys!

Kerhossamme tapahtuva tiedottaminen on saatettu eräiden jäsenten taholta kyseenalaiseksi ja huonosti hoidetuksi.

Viime keväänä sattui tällainen valitettava tapaus, että useimmat kerholaiset saivat Motoristin vasta maanantaina kun Kirjokiven saunailta oli ollut lauantaina. Tiedot tulivat hieman viimehetkellä ja kun lehden valmistaminen, postitus ja postin kulku vaativat oman aikansa niin valitettavasti kävi näin, että monet saivat tiedon vasta jälkepäin

Mutta tämä tilaisuus on ollut joka vuosi huhtikuun lopulla, joten mikä esti kerholaisia esim. soittamasta ja kysymäs-

tä koska on Kirjokiven viikonvaihte. Kaikki me olemme samassa veneessä tässä kerhossa.

Ja mitä taas tulee hallituksen kokouksiin niin sihteeri kutsuu kerholaisten valitsemat hallituksen jäsenet päättämään kerholaisten esittämiä tai muualta tulleita kerhoa koskevia asioita. Jopa näistäkin kokouksista on pöytäkirja julkaistu lehdessämme. Tästä Kirjokiven tapauksesta vai mistä sitten oikein on kysymys, vaatisi kyllä hieman selvennystä jotta epäkohtaa voitaisiin korjata.

Kovin moninaiset ovat tiedottamisen vaikeudet.

Aimo

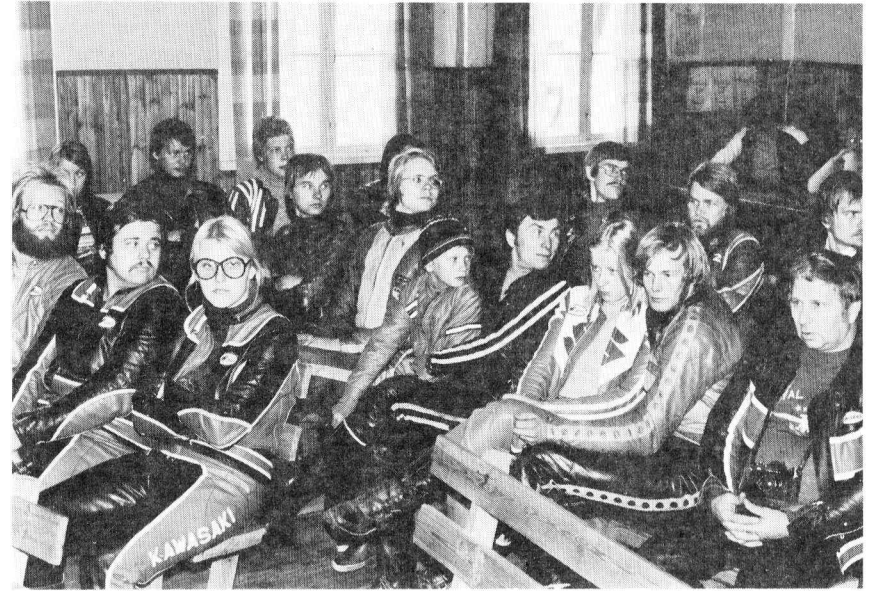
VUOSIKOKOUS SIITAMASSA

Syyskuun 5pnä koleasta syysäästä huolimatta keräsi lähes 70 motoristia päättämään yhteisistä asioista. Kokouksesta muodostuikin erittäin asiallinen ja selväpiirteinen. Tosin Kontiorallin järjestäjistä oli pulaa, mutta pitkällisten keskustelujen jälkeen rallille löytyivät järjestäjät Pirkanmaan Motoristeista, puheenjohtajana Matti Lehto, Paimion ja Piikiön motoristit kieltäytyivät ottamasta rallin järjestelyjä, edustajien kertoessa saaneensa eväikseen terveiset, että heillä päin 69 on punainen vaate, johtuen siitä, ettei tieto kulje, sillä he saavat lukea monista tilaisuuksista Motoristista vasta sitten kun ne ovat olleet.

Kokouksen puheenjohtaja kertoi Suomen Moottoriliiton kanssa suunnitellusta yhteistyöstä. Moottoriliitolla on valmistumassa moottoripyöräilijöiden jatkokoulutuspaketti, jossa olisimme jollain lailla mukana, sekä kansanedustajille tullaan syksyn aikana viemään tietoa moottoripyöräilystä Moottoriliiton laatimien ohjeiden mukaisesti. Tästä olikin jo kerhon hallituksen periaatepäätös tehty, johon nyt vuosikokous yhtyi yksimielisesti ja toivoi asialle myönteistä kehitystä. Asia on nyt siksi tärkeä jos Suomessa yleensä aiotaan moottoripyöräilyä edelleen harastaa, ja tältä pohjalta Moottoriliitto on käynnistänyt toiminnan josta näkyvänä

Kouksessa johti puhetta Orko Tallinen ja sihteerillä Mauno Tonttilalla riitti kirjoitettavaa.

Kari Ahola kertoi viime syksyn kokemusten pohjalta kuinka eräät kansanedustajat tunnistiivat suoraan heille jaetun virheellistä tietoa moottoripyöräilystä, "suoraan sanoen sahatun linssiin."

on ollut ohjelmaa radiossa ja lehdissä. Tässä kaikessa on ollut suunnitelmallisuutta, eikä mitään hakuammuntaa.

Vuosikokouksen pöytäkirjasta selviävätkin kaikki tehdyt päätökset:

Moottoripyörä- kerho 69 ry:n Vuosikokous Oriveden Siitamassa 5.9. 1976 alkaen klo 12.00

1 §.

Kerhon puheenjohtaja Orko Tallinen avasi kokouksen, toivottaen kaikki osanottajat tervetulleiksi.

2 §.

Todettiin kokous sääntöjen määräämällä

tavalla kokoon kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

Kokouskutsu Elokuun Motoristissa, jonka jakelu kaikille kerholaisille.

3 §.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Orko Tallinen. Sihteeriksi Mauno Tonttila. Pöytäkirjantarkastajiksi Reino Hakala ja Olavi Autio, jotka myös toimivat äänestysien äänten laskijoina.

4 §.

Luettiin kerhon toimintakertomus. Toimintakertomus hyväksyttiin.

5 §.

Luettiin kerhon tilit ja tilintarkastajien kertomus.

Tili- ja vastuuvapaus myönnettiin.

6§.

Toimitettiin kerhon hallituksen ja tilintarkastajien valinta alkavalle toimintakaudelle.

Puheenjohtajaksi ehdotettiin Orko Tallista, joka myös valittiin. Sihteeriksi ehdotettiin Kari Aholaa ja Mauno Tonttilaa. Äänestyksen jälkeen Tonttila valittiin äänin 33 Ahola 5.

Kassanhoitajaksi ehdotettiin Lasse Numelinia, joka myös valittiin.

Kerhoisännäksi ehdotettiin Henrik Budichia, joka myös valittiin.

Toimittajaksi ehdotettiin Aimo Turusta, joka myös valittiin. Hallituksen varajäseniksi ehdotettiin Simo Noksoa, joka valittiin, sekä Teuvo Koposta ja Pertti Michelssonia.

Äänestyksen jälkeen Koponen valittiin äänin 23 Michelsson 18.

Tilintarkastajiksi ehdotettiin Pertti Holmaa ja Henrikki Ahosta, jotka valittiin.

Tilintarkastajien varamiehiksi ehdotettiin Olavi Autiota ja Lauri Jortikkaa, jotka valittiin.

7 §.

Jäsenmaksun suuruudeksi päätettiin 20:-, sekä uusilta jäseniltä liittymismaksuksi 10:-. Ainaisjäsenmaksuksi päätettiin edelleen, vuosimaksu 15 kertaisena.

8 §.

Toimintasuunnitelma.

Kesänviettopaikka on ollut kerhon käytössä loppukesästä paikan käyttö on ollut hyvin vähäistä, mihin lienee syynä että paikkaa eivät kaikki tiedä. Alkavaa kautta silmällä pitäen on tarkoitus Motoristissa julkaista selkeä ajo-ohje ja kartta paikan löytämiseksi. Paikka päätettiin pitää ensi kesän koemielessä, minkä jälkeen

pohditaan jatkomahtodollisuuksista. Yhteistoiminta Suomen moottoriliiton kanssa, koskien jatkokoulutusta ja veroasioita päätettiin edelleen neuvotella ja jatkaa.

Kontiorallin järjestäjinä toimivat pirkanmaalaiset motoristit. Työryhmän vetäjänä toimii Matti Lehto, sekä kerhoisäntä Henrik Budich. Pikkujoulun järjestävät hämeenlinnalaiset vetäjänä Kari Ahola. Naistoimikunnan ilmat pyritään aikaan saamaan. Talvitapahtuman järjestää Mauri Kariniemi. Talvirallin järjestää Olavi Autio. Saunailan Kirjokivellä järjestää Kari Lehtinen. Kevätajelun järjestää Aimo Turunen. Toimittajan apulaisiksi valittiin Eero Mikkola, Jaakko Panhelainen ja Pertti Michelsson.

9 §.

Puheenjohtaja päätti kokouksen ja kiitti kokouksen osanottajia sekä siitomalaisia hyvistä järjestelyistä ja kahveista.

Siitama 5.9 1976

Orko Tallinen Mauno Tonttila
Puheenjohtaja Sihteeriksi

Olavi Autio Reino Hakala
Pöytäkirjantarkastajat

KANSIKUVA: Lähes kaikki vuosikokouksessa mukana olleet motoristit yhteisessä perhepotretissa.

TULOSLASKELMA 1.8.1975—31.7.1976

Varsinainen toiminta

Tuotot

Kontioralli	29.243,05	
Korot	<u>1.485,33</u>	30.728,38

Kulut

Kerhotoiminta	1.674,01	
Kontioralli	22.633,90	
Motoristi	17.440,02	
Muut kulut	<u>2.566,20</u>	44.314,13
		<u>./.</u> 13.585,75

Varainhankinta

Tuotot

Jäsenmaksut	14.900,00	
Lahjoitukset	<u>600,00</u>	15.500,00

Omatoiminen tuotto

+ 1.914,25

Poistot

./. 161,00

Tilikauden ylijäämä

mk 1.753,25

TASE 31 PÄIVÄNÄ HEINÄKUUTA 1976

Vastaavaa

Rahoitusomaisuus

Rahat ja pankkisaatavat		
Postisiirtotili	15.158,30	
Korkeakork.		
tall. tili	<u>12.408,25</u>	27.566,55

Vaihto-omaisuus

Kerhomerkit	1.595,00	
Kontiorallimerkit	<u>1.325,00</u>	2.920,00

Käyttöomaisuus

Kalusto	355,00	
	<u>mk</u> 30.841,55	

Vastattavaa

Oma pääoma

Pääoma	29.088,30	
Tilikauden ylij.	<u>1.753,25</u>	30.841,55
		<u>30.841,55</u>

Helsingissä 4 p:nä elokuuta 1976

Orko Tallinen

Kari Ahola

Jan-Anders Söderholm

Aimo Turunen

Henrik Budich

Ensi kesänä Kontiorallin järjestävät Pirkanmaan Motoristit, puheenjohtajansa Matti Lehdon johdolla. Uutena ideana vuoden 1978 Kontiorallia alkavat jo nyt sisäänlämmittämään Pohjois-Kymenlaaksoiset motoristit.

Kevättalvella järjestetään mahdollisesti kerholaisten yhteinen Leningradin matka, johon yritetään mahdollistaa tutustumisen sikäläiseen moottoripyöräkerhoon.

toimintakertomus

vuodelta 1976

Kerhon toiminta on jatkunut totuttujen perinteiden mukaisena.

Vuosikokouksen jälkeen kiireisimpänä asiana oli moottoripyöräveroasia. Jyväskyläläiset Kuvat kutsuivat kerhojen edustajat yhteiseen palaveriin ja tältä pohjalta lähdettiin kansanedustajia evästelemään veroasiassa.

Seuraavana oli pikkujoulu Motelli Valtatie 1:ssä, tämän oli junailut Hannu Bergroth.

Naistoimikunnan ilmatat oli tammi-kuulla Hiekkaharjussa valitettavan pienen motoristijoukon iloksi.

Talviralli oli helmikuulla Jaalassa ja talvitapahtuma Järvisen poikien järjestämänä Euran Sieravuoressa. Tänä vuonna oli hyvät olosuhteet myös hiihtomestaruuksien ratkaisemiseksi.

Kevään saunailta Kirjokivellä poti myös osanottajapulaa. Kevätajelu Padasjoelle sai yli 100 motoristia liikkeelle.

Kerhon vuotuinen päätapahtuma Kontioralli oli Ilomantsin Petkeljärvellä helsinkiläisten motoristien lähinnä Ahokaiden, Aution ja Huuhtasen johdolla järjestettyinä.

Johtokunta on kokoontunut kymmenen kertaa. Johtokunnan muodostivat seuraavat henkilöt: Puheenjohtaja Orko Tallinen, rahastonhoitaja Jan-Anders Söderholm, sihteeri Kari Ahola, toimittaja Aimo Turunen, kerhoisäntä Henrik Budich varajäsenet Simo Nokso ja Teuvo Koponen.

Lehden toimittajan apuna olivat

Tilintarkastajien kertomus

Tarkistettuamme Moottoripyöräkerho 69 ry:n tilit ajalta 1.8.1975 – 31.7.1976 totesimme seuraavaa:

Tilit ja taseet ovat laadittu hyvän kirjanpito ja kauppiastavan mukaan, joten pyydämme tili ja vastuuvapauden myöntämistä kerhohallitukselle ajalta 1.8.1975–31.7.1976.

Tilintarkastajan ominaisuudessa haluaisin huomauttaa seuraavasta asiasta: Motoristin kustannukset ylittävät jäsenmaksuista saadut tulot joten kerhon pitkäaikaisella tilillä olevat varat olisi käytettävä Motoristin tekoon.

Helsingissä, elokuun 28 p:nä 1976

Olavi Autio

Auton ajokortilla ei enää pyörän satulaan?

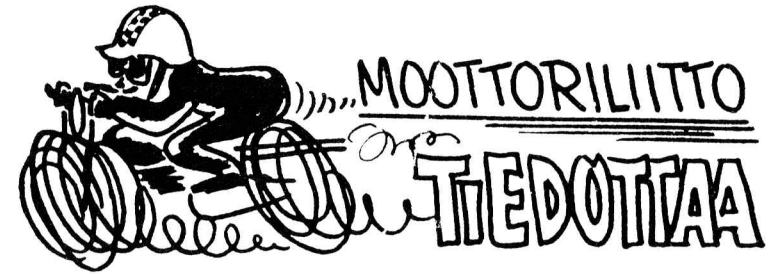
Liikenneturva vaatii moottoripyörän ajokortin erottamista omaksi ryhmäkseen niin, ettei autolla suoritettu ajokoe oikeuttaisi ajamaan moottoripyörää. Näin varmistettaisiin moottoripyöräilijöiden ajotaito ja parannettaisiin liikenneturvallisuutta.

Pertti Michelsson ja Jaakko Panhelainen. Motoristi on ilmestynyt kuusi kertaa.

Kesänviettopaikka on ollut koekäytössä, sen käyttö on ollut vähäistä.

Orko Tallinen
Puheenjohtaja

Kari Ahola
Sihteeri

– Moottoripyöräilyn valistustyö tuloksellista

Moottoripyöräilyn hyväksi suoritettu valistustoiminta on saavuttanut selviä tuloksia. Kuolemaan tai vakavaan loukkaantumiseen johtaneet onnettomuudet ovat vähentyneet puoleen edellisestä vuodesta. Moottoripyöräily on kääntynyt turvallisen kehityksen tielle. Ainutlaatuinen myönteinen kehitys rohkaisee kuntia ja vapaaehtoisjärjestöjä jatamaan pyyteetöntä työtään liikenne- ja tapakulttuurin edelleen kehittämiseksi.

– Onnettomuustilastot osoittavat muutoksen.

Moottoripyöräonnettomuudet ovat tänä vuonna kehittyneet suotuisasti. Ratkaisevaa muutosta on ollut havaittavissa jo vuoden alkupuolella. Selvät muutokset ovat kuitenkin tapahtuneet yleensä syynkinä tunnettujen kesäkuukausien kohdalla. Verrattuna esimerkiksi vuoteen -75 ovat kuolemaan johtaneiden onnettomuuksien lukemat Liikenneturvan tilastojen valossa hyvin edulliset. Vuonna 1975 heinäkuun loppuun mennessä oli kuollut onnettomuuksissa 41 henkeä. Vastaavasti kuluvana vuonna saman ajanjakson aikana on kuollut ainoastaan 21 henkeä. Erityisesti kesäkuukausina tapahtuneet onnettomuudet ovat vähentyneet. Vertailu kesä- ja heinäkuun yh-

teenlaskettujen onnettomuuksien kesken osoittaa kehityksen suunnan. Vuonna -75 kesä- ja heinäkuussa kuoli 30 henkeä. Kuluvana vuonna samana aikana vain 11 moottoripyöräilijää.

Ainostaan onnettomuuslukujen vertailu ei osoita selvästi kehitystä. Huomioitava on myöskin että rekisteröintimäärä on jopa lievästi noussut ollen 13.08. -76 Autorekisterikeskuksen tiedon mukaan 50 284 rekisteröityä moottoripyörää.

– Nuorisotyölle tarpeellinen ase toimintaan

Koska jo nyt tehdyllä työllä on saavutettu näinkin hyviä tuloksia niin saavutukset rohkaisevat tekijöitään yhä suurempiin ponnistuksiin. Kuntien nuorisotyöntekijät erityisesti ovat olleet huolestuneita aikaisemmasta onnettomuuskehityksestä. Usein Nuorisotyöntekijät ovat ottaneet yhteyttä paikalliseen moottorikerhoon, josta useinmiten on tarjottu apua yhteiseen turvallisuustyöhön. Tarpeettoman usein jätetään käyttämättä ne hyödylliset voimareservit joita moottorikerhot omaavat. Kun turvallisuustyössä vielä käytetään avuksi esimerkiksi paikalliset liikenneasiantuntijat, liikennelautakunnat ja poliisi niin tehokas toimintayksikkö on valmis. Tällaisesta toiminnasta on nyt selvää näyttöä. Monet kunnat ovat avarakatseisia ja käyttävät nuoriso-

työssään hyväksi tehokasta toiminta-asetta moottoripyöräilyä.

– **Todellinen vaara turvallisuudelle.**

Moottoripyöräilyä uhkaa vaara teknisen vanhentumisen muodossa. Mootto-

ripyörävero on niin huikea, varsinkin matkailuun soveltuvien pyörien kohdalla että, sen turvallinen uusiutuminen vaikeutuu. Vanhentuneella kalustolla on ehdottoman selvä ja suoraviivainen vaikutus liikenneturvallisuuden heikkenemiseen. Moottoripyörävero säädettiin aikoinaan liikenneturvallisuuden lisäämiseksi ja nimenomaan tilapäisenä verona. Vero on aiheuttanut sen että moottoripyöräkanta on uusiutunut vain pienissä pyörissä ja samalla virheellinen suurten moottoripyörien merkitseminen vaaralliseksi aiheuttaa vähättelyä pienten pyörien vaara tekijöissä.

Korkea moottoripyörävero on nyt vaaraksi moottoripyöräilijöiden turvallisuudelle. Tosin on varmasti yhtä vaikea saada vero pienemmäksi, kuin säätää voimaantuvaksi moottoripyöräilijän suojakypärän käyttöpakko. Kypärän käyttöpakkoa on moottoripyöräilijöiden toimesta puuhattu jo vuosia mutta tuloksetta.

– **Muotihulluus poistumassa**

Moottoripyöräilyä runsaasti rasittanut muotihullutus on lähes tyystin poissa. Virheellinen voiman ja nopeuden palvonta ei ole enää moottoripyöräilijöitä rasittamassa. Nykyisin ovat moottoripyörät vaihtuneet niihin käsiin jotka ovat todellisia pyöräilijöitä. Moottoripyörää käytetään yhä enemmän halpana käyttöjoneuvona ja lisääntyneen vapaan myötä matkailuun kotimaassa ja ulkomailla. Matkailulliset näkökannat huomioiden on todettava että markkinoilla ei ole saatavissa halpaa ja riittävän suurta moottoripyörää joka omaisi turvallisuuden tarvittavat riittävät tehoeservit. Huikea verotus poistaa käytännön mahdollisuudet hankkia esimerkiksi 500 cm³ iskutila-

Onneksi tällaiset näkymät viime kesänä olivat yhä harvinaisempia, kypärät olivat siellä missä niiden kuuluukin olla.

vuuksisen moottoripyörän. Verotuksen porrastuksen uudelleen harkitseminen auttaisi moottoripyöräilyä kehittymään yhä turvallisempaan suuntaan.

– **Toimintaa ja edellytyksiä helpoitettava.**

Moottoripyöräily on nyt hallinnassa ja sen toiminta on pystyttävä turvaamaan. Kunnallisvaalien lähestyessä olisi toivottavaa että myöskin poliittiset tahot olisivat kiinnostuneita omasta nuoriso- ja liikenneturvallisuustyöstään niin että, nuorisotyöntekijöille ja moottorikerhoille annetaan mahdollisuudet sekä toimintaedellytykset jatkaa näinkin merkittävästi käynnistynyttä turvallisuuteen ja nuorison aktivoimiseen tähtäävää toimintaansa. Koska moottoripyöräilijät ovat pystyneet osoittamaan että he haluavat kantaa vastuuta liikkumiseen vaikuttavis-

Moottoripyöräilijän ajoturvallisuutta lisäävän ajovalojen käytön maanteilla ovat pyöräilijät omaksuneet kauttaaltaan.

MOTORISTIT TAITOMITTELYSSÄ ORIMATTILASSA

Itä-Uudenmaan nuorisotyön II ja III kuntaryhmien nuorisolautakuntien järjestämässä moottoripyöräilyn liikenne- ja taitoajon kilpailussa Orimattilassa joukkuekilpailun voitti isäntäkunta Orimattila. Kolmestakymmenestäkuudesta karsintojen perusteella valitusta itä-uusmaalaisesta motoristista vaativassa kilvassa selvisi voittajaksi porvooolainen Peter Ström.

Käytännön järjestelyistä vastasivat: Orimattilan Moottorikerho ja Orimattilan vapaa-aikatoimisto. Vastaavina: Pekka Laine, OriMK, Seppo Luumi OriMK, Kerttu Sotaniemi vapaa-aikatsto, Tuula Laine OriMK, Risto Hanninen SML.

Reittiajon 103 km, joka kierteli lähi-kuntien alueella olivat laatineet Pekka Laine ja Rauno Westman. Kirjalliset tehtävät olivat Pentti Laineen laatimia.

Kilpailujen taso oli järjestäjien mukaan erittäin korkea. Itä-Uudenmaan kunnat ovat olleet kiitettävällä tavalla mukana tukemassa moottoripyöräilijöiden järjestötoimintaa. Tämän vuotisten kilpailujen myönteisten kokemusten in-

ta tekijöistä ja toimivat itse turvallisuuden tähtäävässä työssä, niinpä on hyvin tarkoituksen mukaista että myöskin päättävät elimet tulisivat tämän toiminnan hyväksymään ja sitä tukemaan. Ensiarvoisen tärkeää on turvata toimintaedellytykset niin, että moottoripyöräilyä ei tarpeettomasti rasiteta.

Ystävällisin terveisin
Risto Hanninen

nostamina lupasivat järjestäjät pitää vastaavat kilpailut myös ensi kesänä.

Motoristi tapasi henkilökohtaisen kilpailun voittajan porvoolaisen Peter Strömin. Peter opiskelee talvisin, mutta hänellä oli kesätyöpaikka Sköldvikissä, joten työmatkaa päivittäin kertyi noin kolmekymmentä kilometriä jonka matkan hän liikkui moottoripyörällä.

Vaihtelua liikenne ja taitoajosta etsimään lähtenyt Petteri kertoo kilpailun kokemuksistaan näin:

”Ensinnäkin meille porvoolaisille on harmillista, että eräs kaveri tipahti leikistä pois edellisenä iltana, joten emme saaneet täyttä joukkuetta Porvoosta kokoon, ja siten emme päässeet joukkuekilpailuun mukaan. — Odotin kilpailusta jonkin verran vaikeampaa kuin mitä se sitten oli. Taitoajokokeessa minulle tuotti vaikeuksia lankulle ajo joka ei tahtonut onnistua millään. Pujottelussa ilokseni pääsin nollille, katson tämän johtuvan siitä, että olin aikaisemmin paljon ajellut trial pyörällä.

Mielestäni kirjallisen järjestäjät olivat saaneet erittäin vaikeaksi, siinä oli suomenkieltä käytetty oikein vääntelemällä ja lauseet ihmeellisessä muodossa. Sitten oli kaksi huomiointitehtävää, ensin oli pyörää korjaamaan pysähtynyt motoristi jonka luona piti pysähtyä ja tarjota apua, sekä suojatien eteen pysähtynyt auto, jota ei saa ohittaa pysähtymättä, näistä kyllä ainakin puolet meni ohi autuaan tietämättöminä ja huomaamatta yhtään mitään. Myöskin oli neljä paria rattaista jotka piti asettaa oikeaan järjestykseen, aikaa yksi minuutti. Eräs huomiointikysymys maaseudulla ajettaessa tuli yllättäin kysymys, mitkä olivat kolme vii-

meistä liikennemerkkiä? Enhän minä niitä muistanut, mutta sitten ajattelin loogilla, koska äsken olin ylittänyt sillan ja siinä oli mutkainen tie, niin merkit varmasti olivat, kapeneva tie-, mutkan- ja nopeusrajoituksen merkit.

Ensiapu oli vähän puutteellinen, siinä olisi voinut olla jotain tehtäviä, kuten sidontaa tai muuta. Kysyttiin mitä ensiapuvälineitä sinulla on mukanasasi? Mieleen tuli ensinnäkin, että onhan minulla tämä kolmioliina, sekä vaatteita voin tarpeen tullen käyttää. Suurta nokkeluutta osoitti se kaveri, joka keksi kertoa hänellä olleen mukanaan tekohengitysvälineet. Kaikki keinot täytyi yrittää käyttää hyväksi, monet sensijaan sanoivat suoraan, ettei minulla ole mitään.

Tutkakin oli juuri siellä missä sitä kaikkein vähiten odotin olevaksi, koska olin odottanut sen olevan maaseudun rauhassa pitkään jatkuneen viidenkymmenen kilometrin nopeusrajoitusalueella.

Juoksukilpailu jossa noudettiin Tripmehu, menetin harmikseni kallista aikaa jäätyäni turhaan kiittämään saatuaani mehun, tämä kiittäminen taas johtui siitä, että Muuratissa viime vuonna oli vastavaa, mutta kompana se, että virhepesteitä tuli epäkohteliaisuudesta.

Kokonaisuutena, miellyttävä kilpailukokemus.”

1) Peter Ström Porvoo 99 vp., 2) Ilpo Syrjäläinen Orimattila 112, 3) Tuomas Mattila Orimattila 112, 4) Aki Itänen Porvoon mlk 114, 5) Stefan Hedberg Porvoo 114, 6) Jukka Salonen Porvoo 115, 7) Timo Jalava Sipoo 115, 8) Jari Mikola Askola 118, 9) Juhani Törmä Kerava 120, 10) Heikki Rikkonen Orimattila 121.

Itä-Uudenmaan moottoripyöräilijöiden liikenne- ja taitoajossa Orimattilassa karsintojen jälkeen kolmekymmentäkuusi motoristia kilpaili voitosta ja integraali- palkintokypärästä. Kerhomme kutsui Peter Strömin Kontiorallin kutsuvieraaksi.

LENINGRADIN ALUEEN MOTORISMIA

Tulipa tehtyä nelipäiväinen Leningradinmatka Siitaman nuorisoseuralaisten matkassa. Aimo toivoi, että katselisin myös sikäläistä moottoripyöräilyä ja nyt sitten on vähän kerrottavaakin. Naapurin puolella jo Vaalimaan ja Viipurin välillä tuli vastaan joku Ural-sivuvaunu tai Jawapöytä. Se ilmeisesti oli työajoa. Viipurin keskustassa taas sivuvaunulla käytiin ostoksilla. Perheenpää jäi pyörän luo kun maatuska meni kauppaan.

Kannaksella ei arkipäivänä montaa pyörää näkynyt. Kahdella metsurilla oli yhteisenä kulkuneuvona sivuvaunu Ural. He kaatoivat koivikko aivan tien varressa. Samoilla paikoin tuli vastaan pyöräpoliisikin sinikeltaisella pyörällä. Hänellä oli musta nahkaformu. Kaupungin miilisit ajelivat hyvän sään ollessa tavalisessa poliisinpuvussa, johon kuului upean korea koppelakki ja komeat saappaat. Univormu muistutti paljossa upseeripukua ja ilmeisesti moni turisti ei erotanutkaan poliisia sotilaista. Moottoripyöräpoliiseja näkyi Leningradissa paljon vähemmän kuin näin Moskovassa 8 vuotta sitten. Moskovan poliisipyörät olivat yksinomaan sivuvaunuja. Leningradissa taas nyt ei juuri nähnyt sivuvaunua millisiin käytössä.

Kun pysähdyttiin Mannerheiminlinjan räjäytettyjä bunkkereita katsomaan, siinä pari motoristia paikkasi vanhan Jawan rengasta. Otin diakuvan ja annoin pojille purukumia. Iloisia veikkoja ja niitä harvoja nuoria motoristeja joita näin.

Tarkkailtuani aamukävelyllä työhön-

menoliikennettä, sekin ilmaisi että moottoripyörä on harvinainen ja etupäässä 25–50 vuotiaiden miesten kulkuneuvo. Kun tiedustelin tulkittamme motorismin asemaa Neuvostoliitossa hän sanoi:

– Emme pidä moottoripyörästä ja otolupia myönnetään hyvin rajoitetusti ja etupäässä kypsemmässä iässä oleville. Niitä käytetään työmatkoilla ja viikonloppuina mentäessä kaupungin ulkopuolelle. Moottoripyörän onnettomuusriski on suuri. Motoristit ottavat viikonloppumatkoille runsaasti vodkaa mukaan ja paluuliikenteessä sattuu kolareita. Kun useimmat pyörät ovat sivuvaunullisia ja vaunussa ja takasatulassa matkustajat, onnettomuus kohtaa usein kolmea henkilöä.

Havaintojeni mukaan sikäläiset motoristit olivat karskinnäköistä miesainesta, enkä epäile etteikö oppaamme puhunut totta. Leningradin työelämässäkin vodka on todellinen ongelma, kuten katujen nouseva nuorisohuliganismikin. Tuli vaan mieleen, mitä tapahtuisi jos nämä turistien liepeissä riippuvat jannut saisivat alleen pärinät. Ei ole edes mopedejä, koska sellainen on vielä suurempi harvinaisuus kuin 500–600 kuutioinen Ural.

Neljän päivän aikana näin yhden keran kolmen motoristin ryhmän. Muuten aina yksi pyörä matkalla. Teiden ja katu-
jen varsilla näki usein pyöräremonttia. Ilmeisesti vanhat Jawat usein jättävät kul-
kijan pulaan. Uuteen pyörään ei helpolla tavoita ja vanhasta on otettava irti niin
pitkälle kuin mahdollista. Bensiini kyllä

olisi halpaa kun ensin pyörän saa irti.

Ajajien vaatetus ei ole kehuttava. Useimmat ajoivat pikkukengissä ja präsihousuissa. Joillain oli kuluneita nahkatakkeja tai puseroita, uudempia näki varsin harvoin. Joillain näki sentään sotilasmallisia saappaita ja vahvat talvihousut. Sadeasujen taso oli myös heikonlainen. Motoristinpukimet eivät ilmeisesti kuulu sikäläiseen tuotantoon lainkaan.

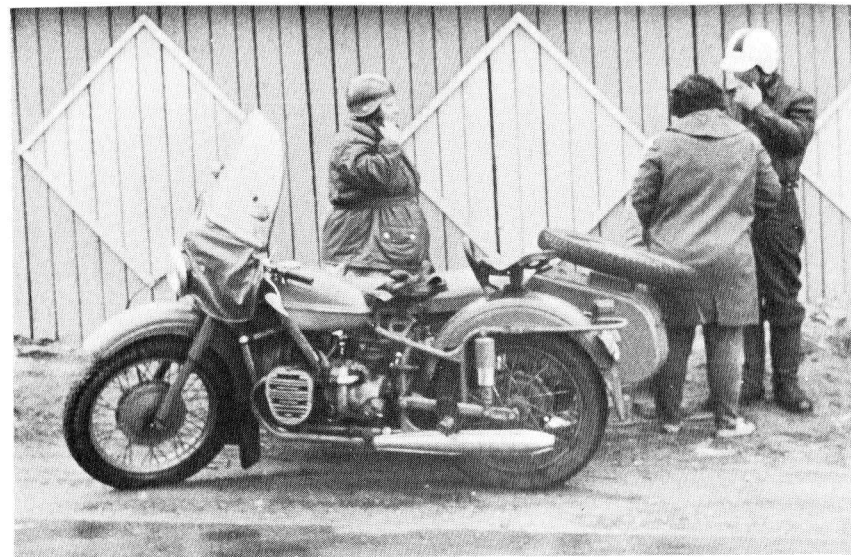
Jos motorismi Pohjoismaissa nykyään on vastatuulella, sille ei Neuvostoliitossa ole annettu liikkumatilaa sitäkään., Sen lisääntymistä ei pidetä toivottavana. Kun onnettomuustapaukset vielä ovat alkoholitapauksia (kuten alkaa yhä yleisemmin olla Suomessakin), siinäkin on hyvä syy olla motorismia suosimatta. Melko varmana voi pitää, ettei Leningrad lähivuosina aukene Suomenkaan motoristeille,

niin valtavasti kuin siellä olisi nähtävää. Suomalainen motorismi tällä kertaa on eliitturheilua eikä se sovi sikäläisiin kuvi-
oihin. Suomalainen motoristi 750 kuuti-
oisen selässä integralikypärässä ja nah-
kahaalarissa olisi siellä sensatio.

Näitä suomalaisia ”astronautteja” tuli sunnuntai-iltana vastaamme, kun palasimme Saimaan kanavan reunatien kautta. Lappeenrannan ja Lahden välillä kotiin palaavia motoristeja tuli kymmeniä, usein 3–5 ryhmiäkin. Monet ilmeisesti palasivat Kokko-rallista.

Motoristina ei Leningradia voi eikä kannata katsoa. Mutta avoimena suomalaisena turistina sitä voi kuusysiläinenkin käydä katsomassa. Siitä ei paljoa voi kertoa ja kuvitella, se on itse koettava.

Eero Mikkola

Neuvostoliitossa kaikki moottoripyöräilyn koulutus-, kerho- ja nuorisotoiminta tapahtuu valtion valvonnan alaisena. Ural-sivuvaunu on tuonut aika lastin elintarvikeliikkeen eteen. Karskinnäköisen motoristin vaimo, (pikkupoika: jää kuvassa muiden taa) ja anoppi. Kuva on otettu Siestarjoen inkeriläiskylässä Leningradin laidalla.

Markku Salusjärvi Vtt, tie- ja liikennelaboratoriosta kirjoittaa Liikenneturvan julkaisemassa LIIKENNEVILKKU nimisessä lehdessä n:o 2 nopeusrajoitus kysymyksestä seuraavaa otsikolla:

MIHIN NOPEUSRAJOITUKSILLA PYRITÄÄN

”Otsikkoon kirjoitetun kysymyksen tarkoitus on ihmetyttää lukijaa. Monen mielestä on selvää, että nopeusrajoituksilla pyritään liikenneturvallisuuden parantamiseen. Mitä enemmän turvallisuus paranee sen parempi. Tutkimuksilla esitetäköön sellainen nopeusrajoitus, joka eniten vähentää onnettomuuksia.

Lautamiehen järki löytää sellaisen ra-

joituksen tutkimattakin. Sellaista tietä ei olekaan, jolla onnettomuudet eivät lopuisi, kun rajoitukseksi asetetaan 0 km/h; liikenne kielletään.

Liikenteen kieltämisestä onnettomuuksien lopettamiseksi ei varmaankaanukaan vakavissaan ehdota. Liikenne on osa yhteiskunnan toimintaa ja muiden toimien edellytys. Nostetaan rajoitusar-

voa nolasta, jotta yhteiskunta voisi jatkaa toimintaansa. Nopeusrajoitusten tarkoitus ei siis voi olla vähentää onnettomuuksia mahdollisimman paljon.

Mistä löytyy sopiva nopeus

Kun rajoitusarvoa vähitellen nostetaan havaitaan myös onnettomuusmäärien nousevan. Eniten lisääntyvät vakavimmat onnettomuudet. Lautamies sanoisi, että sehän on selvä, kun saadaan lujempi vauhti ennen äkkipysäystä.

Käsissämme näyttää olevan eräänlainen venttiili. Kun rajoitusta alennetaan säätyy onnettomuuksien määrä jatkuvasti pienemmäksi. Kun venttiili suljetaan loppuvat myös onnettomuudet.

Vaan mille kohdalle venttiili tulisi säätää, että liikenne kulkisi, mutta siitä ei jouduttaisi maksamaan sietämätöntä hintaa onnettomuuksien muodossa. Mihin nopeusrajoituksilla pyritään?

Kun otsikon kysymystä punnitaan, on toisessa vaakakupissa nopeus ja ajansäästö ja toisessa onnettomuuksien määrä. Tasapainokohta riippuu siitä, miten arvokkaaksi ihmishengen säästö arvostetaan ajan säästöön verrattuna. Mitä suurempi arvo ajalle annetaan, sitä korkeammat nopeudet on sallittava. Tästä seuraa lisää onnettomuuksia. Mitä suurempi paino taas pannaan onnettomuuksille ja inhimillisille menetyksille, sitä alemmas on rajoitukset asetettava ja sitä enemmän matkoihin kuluu aikaa, joka on rahaa sananlaskun mukaan.

Tasapainokohta etsittävä

Ajan arvo on totuttu määräämään

tuntipalkan avulla. Onnettomuuden aiheuttamat korjaus- ja sairaalakustannukset ova niinkään laskettavissa. Ihmishengen arvoa ei voida yhtä helposti laskeamalla muuttaa rahaksi. Se on kuitenkin tehtävä, muuten inhimilliset kärsimykset jäävät vaakakupissa ilman painoa.

Parlamentaarinen liikennekomitea on liikenneturvallisuutta koskevassa osamietinnössään antanut inhimilliselle kärsimykselle arvon, jonka perusteella sitä tässä tapauksessa voidaan verrata yhteiseen ajanhukkaan.

Nopeusrajoitusventtiiliä säätämällä voitaisiin pyrkiä saattamaan ajan hukka ja onnettomuuksien aiheuttamat menetykset keskenään tasapainoon. Toisin sanottuna pyrittäisiin etsimään ne nopeusrajoitusarvot, joilla liikenteestä aiheutuvat kokonaiskustannukset ovat pienimmät. Kokonaiskustannukset aiheutuvat aika-, ajoneuvo- ja onnettomuuskustannuksista sekä mm. nopeuksien valvonnasta ja liikennemerkeistä aiheutuvista kustannuksista”.

TEORIAKOE MOPONAJOON

Mopon ja invalidipyörän kuljettajilta tulisi vaatia T-luokan ajokorttitutkinnon teoriakokeen tapainen tutkinto, ehdottaa Liikenneturva liikenneministeriölle.

AVIOKESKUSTELUA:

- Minne olet menossa, Kalle?
- Viisas vaimo ei kysy, minne mies on menossa.
- Mutta viisas mies kysyy ensin vaimoltaan, ennenkuin menee.
- Ei voi. Viisaalla miehellä ei ole vaimoa.

Hommansin keskustan katukuvassa olivat moottoripyörät kovasti näkösällä, ja kyllä joka paikassa tiedettiin mikä tapahtuma paikkakunnalla oli.

Kymmenen kertaa Kontiorallia:

JUHLARALLI 1976

Viisikymmenluvulla moottoripyörä oli kaikkien ikäryhmien hyvin yleisesti käytämä työmatkojen kuin vapaa-aikojen kulkuneuvo, se palveli perheiden kulkuneuvona koska auto oli harvinainen, se oli vain joillakin varakkaimmilla. Moottoripyörän kirous alkoi myös viisikymmenluvulla, suurten huliganismia harrastavien joukkojen liikkua moottoripyörällä ja aiheuttaen yleistä häiriötä ja hulluina.

Kuusikymmenluvulla autoistumisen yleisesti alkaessa moottoripyörät katosivat teiltä lähes tyystin. Monetkin vaikka mieli teki ajella moottoripyörällä, yksin-

kertaisesti eivät kehdanneet yleisen mielihyvän painostuksen ja naurunalaiseksi tulemisen pelosta käynnistää moottoripyöräänsä. Lehdistö kirjoitteli muistosoja kuolemaan tuomitun rakkineen muistolle. Lunaan tässä Moottoriurheilun vuodelta -65 pääkirjoitusta ”Lapioilla kaivetaan yhä”. ”Oma tärkeä osansa moottoripyörällä tulee olemaan niin kauan kuin tarkoituksessa tai toisessa maata pitkin liikutaan. Jos joku yhä vielä on huolestunut, lohdutamme häntä kertomalla, että lapioita myydään ja käytetään yhä, vaikka kaivinkoneet ja ”Hullut Jusit” on keksitty jo ajat sitten. Kaikki lapi-

”Motoristille aukenee maailma senkin puolesta helpommin, koska kontaktit toisiin motoristeihin ovat mutkattomat. Muulla tavoin liikkuville ei mutkaton tutustuminen toisiin ole näin helppoa. Moottoripyörä soi vapauden ja veljeyden laulua tavalla, josta tulee monille elämänmuoto. Heistä tulee motorismin ”elinkautisia”.

Hommansin keskustan katukuvassa olivat moottoripyörät kovasti näkösällä, ja kyllä joka paikassa tiedettiin mikä tapahtuma paikkakunnalla oli.

Kymmenen kertaa Kontiorallia:

JUHLARALLI 1976

Viisikymmenluvulla moottoripyörä oli kaikkien ikäryhmien hyvin yleisesti käytämä työmatkojen kuin vapaa-aikojen kulkuneuvo, se palveli perheiden kulkuneuvona koska auto oli harvinainen, se oli vain joillakin varakkaimmilla. Moottoripyörän kirous alkoi myös viisikymmenluvulla, suurten huliganismia harrastavien joukkojen liikkua moottoripyörällä ja aiheuttaen yleistä häiriötä ja hulluina.

Kuusikymmenluvulla autoistumisen yleisesti alkaessa moottoripyörät katosivat teiltä lähes tyystin. Monetkin vaikka mieli teki ajella moottoripyörällä, yksin-

kertaisesti eivät kehdanneet yleisen mielihyvän painostuksen ja naurunalaiseksi tulemisen pelosta käynnistää moottoripyöräänsä. Lehdistö kirjoitteli muistosoja kuolemaan tuomitun rakkineen muistolle. Lainaan tässä Moottoriurheilun vuodelta -65 pääkirjoitusta "Lapioilla kaivetaan yhä". "Oma tärkeä osansa moottoripyörällä tulee olemaan niin kauan kuin tarkoituksessa tai toisessa maata pitkin liikutaan. Jos joku yhä vielä on huolestunut, lohdutamme häntä kertomalla, että lapioita myydään ja käytetään yhä, vaikka kaivinkoneet ja "Hullut Jus-sit" on keksitty jo ajat sitten. Kaikki lapi-

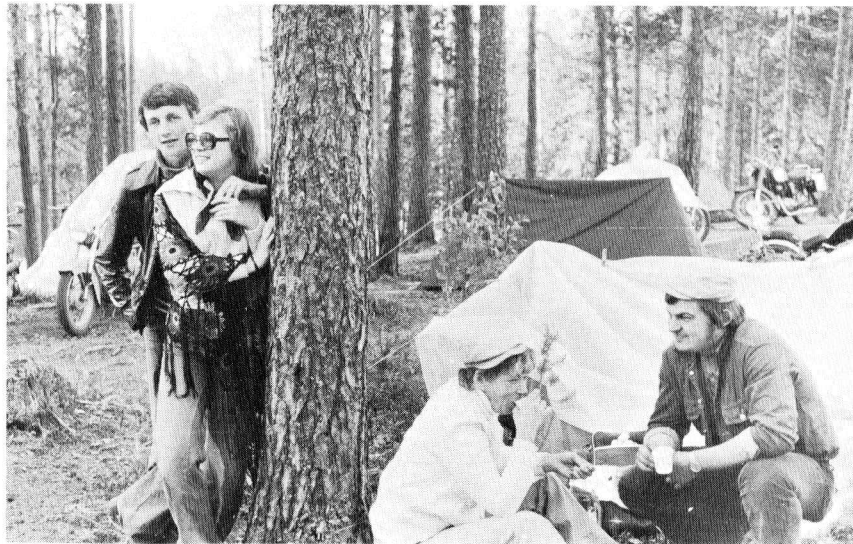
"Motoristille aukenee maailma senkin puolesta helpommin, koska kontaktit toisiin motoristeihin ovat mutkattomat. Muulla tavoin liikkuville ei mutkaton tutustuminen toisiin ole näin helppoa. Moottoripyörä soi vapauden ja veljeyden laulua tavalla, josta tulee monille elämänmuoto. Heistä tulee motorismin "elinkautisia".

ot eivät ole ammattimaisessa ojankaivutyössä. Sadat ja tuhannet ihmiset kaivelevat niillä virkistykseen omista puutarhoissaan. Eikä heitä takuulla häiritse yhtään joittenkin ohikulkijoiden pään puistelu ja ihmettely, "kuinka kummassa joku voi harrastaa tuollaista, ja vielä nyky-maailman aikaan!"

Oli koittanut nousukkaan Suomen aika, ihmisten joille auto oli kaiken mittapuu ja tavoittelemisen arvoinen saavutus. Jopa niin pitkälle oli menty, että monet moottorikerhot olivat autoistuneet ja kerhon korkeimmilla johtopaikoilla oli hen-

kilöitä jotka halveksivat ja naureskelivat moottoripyöräilyn harrastajia.

Näihin aikoihin meidän muutamien kymmenen moottoripyöräilijän tavatessa toisiamme heräsi ajatus kokoontua edes kerran vuodessa samanhenkisten ihmisten parissa, ja näin syntyi Kontioralli, moottoripyöräilijöiden yhteinen voimantäyte yhteishengen näyte, halusimme nostaa moottoripyörän ja motoristin sille kuuluvaan arvostettuun ja kunnioitettuun asemaan tasavertaisena muiden harrastusalojen armoitettujen joukkoon. Olimmehan tuollainen lainsuojaton ryhmä jolle jokainen tyhmännousukas autoilija kat-

Paikallisen sanomalehden Pogostan Sanomien silloinen vt päätoimittaja Maija Yrjölä (vas.) kävi myös tutustumassa Kontioon, terveiset vaan sinne Ilomantsiin. Terveiset myös Turkuun ja kiitokset kahvista, kylläpä maistuikin hyvältä.

Bronsonin veljeskunta on tavannut toisiaan. Nämä männiköt ovat kokeneet kovia aikoja sodan melskeessä. Nyt männikössä soi moottoripyöräiden pakoputkien sinfonia.

Mikkolan Eero (oik.) kertomassa luonnon synnystä ja vaiheista jääkaudelta tähän päivään. Hänen luonnon tunteuksensa on miltei vertaansa vailla.

soi oikeudekseen ja velvollisuudekseen käydä räähimässä suutaan esim. huoltoasemilla. Eikä ollut harvinaista sekään, että ohiajavasta autosta tyhjennettiin auton tuhkakupin sisältö moottoripyöräilijän silmille.

Seitsemänkymmenvuosiluvun alussa tapahtunut motoristin räjähdysmäinen kasvu, eliäkä suurten massojen mukana-tulo toi jälleen pyöräilyn kehitykselle haitallisia ei toivottuja jengejä, jotka muotia

KESKIAUKEAMAN KUVA: Runonlajajan pirtti, nykyaikaistettu karjalaistalo Ilomantsissa kuului monien Kontiorallissa kävijöiden tutustumis- ja nähtävyysskohteisiin.

seuraten valitsivat liikkumisvälineekseen moottoripyörän. Vaikka pyöräilyllä on ollut näitä harmeja ja rasitteita aina aikojen kuluksa mukana, niin siitä huolimatta moottoripyörähulluus on ollut mitä parhainta mielenterveyttä, kunhan siitä ei tule pakkomielle.

Kontiorallin tapahtumapaikkaa on aina onnistuneesti vaihdeltu eri puolille Suomea, näin on tehty maataamme motoristeille tunnetuksi. Viime kesäinen Petkeljärven kansallispuiston valinta oli järjestäjille täyden kympin arvoinen. Jotkut ilkeämieliset tosin sanoivat että, ”Liian hieno ja arvokas puisto moottoripyöräilijöiden mellastuspaikaksi.” Mutta pyöräi-

Kontiorallin reitin oli varmasti laatinut joku vanha vääpeli, sillä ei kukaan muu tee sellaisia koukkauksia sivustaan, näin totesivat porvoalaiset motoristit.

Kontioralliin saapui pientä ja isoa moottoripyörää, olipa joukossa oikeita sivuvaunupyöriäkin, kuitenkin kaikilla oli yhteisenä piirteenä se, että ne olivat kaikki runsaasti kuormitettuina.

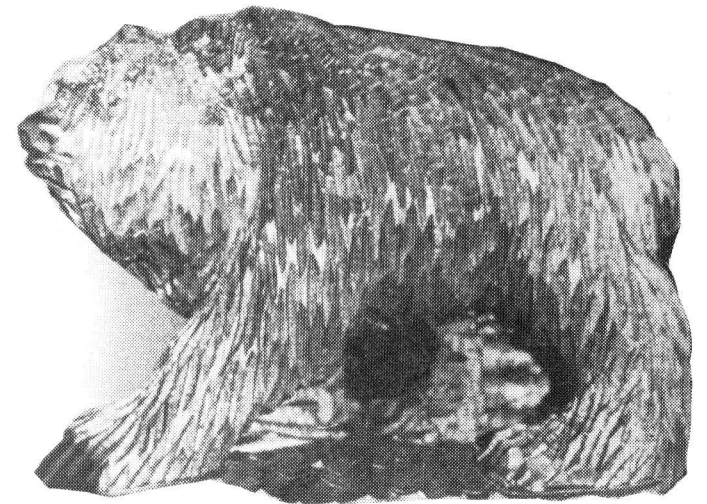
lijät osoittivat hienolla käyttäytymisellään olevan esimerkillistä joukkoa mille tahansa tilaisuudelle, tästä kaikesta vilpiltön kiitos mukana olleille, sekä kaikille järjestelytehtävistä vastanneille motoristeille. Ehtivätpä kaiken kiireen keskellä huoltoryhmän miehet Olli Ahokas ja Timo Schroderus pelastamaan savonlinnalaisen liikemiehen vedenvarasta Tuupovaaran Pirttijärvellä myöhään perjantai-iltana. Lähettyvillä olleen kosken kuohunta esti avunhuutojen kuuluminen, joten mies ehti olla upoksissa kelluvan veneensä varassa noin tunnin ja oli kylmästä kankea, kunnes motoristit saivat hänet turvaan soutuveneellä. Mies oli täyttänyt välillä veneensä bensiinitankkia. Hän unohti vaihteen päälle ja kun hän käynnisti moottorin, vene karkasi hänen altaan. Vene pyöri ympyrää miehen ympärillä kunnes kaatui ja mies saattoi vain roikkua veden päällä kelluvan keulan varassa.

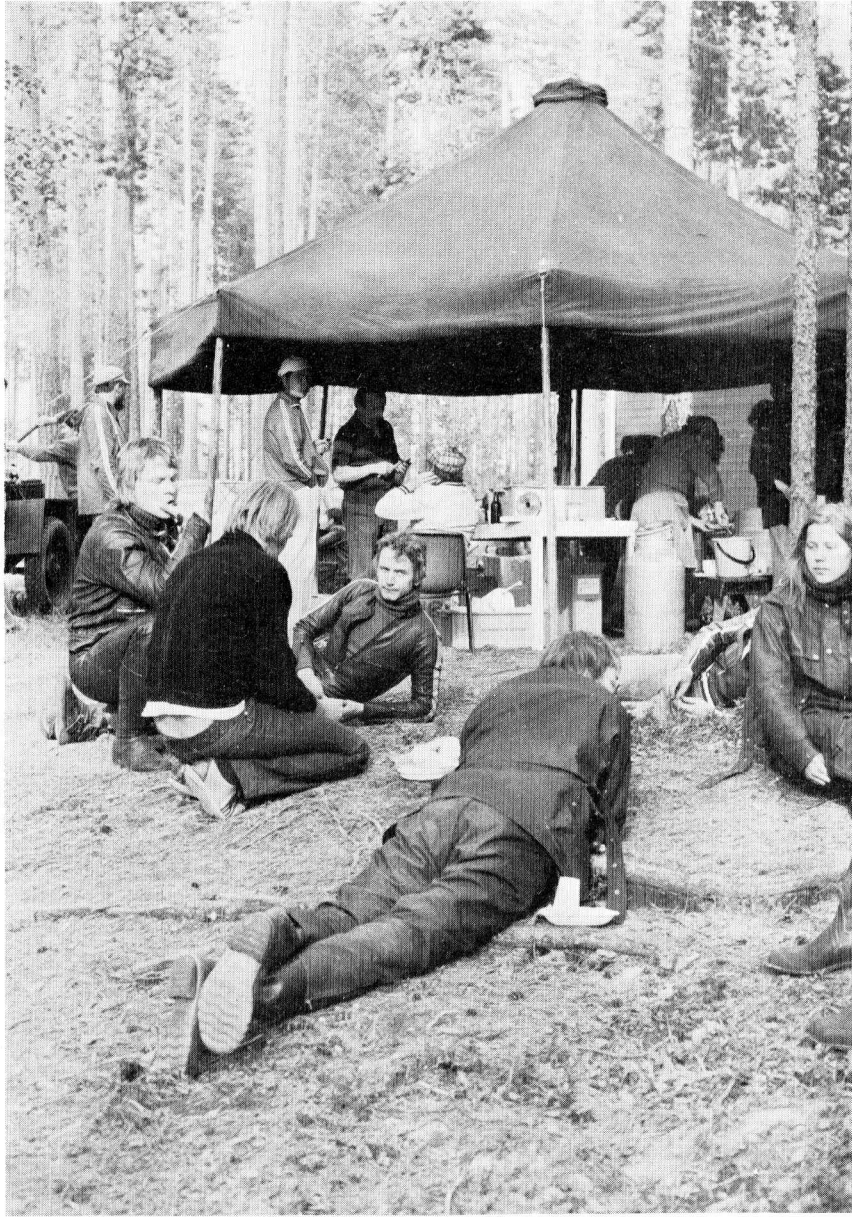
Kontioralli niinkuin se parasta aina on ollut, yksi kymmenestä siirtyi miellyttä-

vien muistojen joukkoon tuo viimekesäinenkin jossa oli mukavia ystäviä, kaunista luontoa ulkoilla "Taitajan taipa-leella", sekä tutustuimme Ilomantsin nähtävyyksiin, runonlaulajan pirttiin, keskustan kirkkoihin joista varsinkin ortodoksinen kirkko oli käynnin arvoinen nähtävyys. Mielestäni juuri tämä on oikea suunta Kontiorallille, että rallipaikalla, lähettyvillä tai matkalla on sopivasti käymisen arvoisia matkailukohteita ja nähtävyyksiä, näin matkamoottoripyöräily toteutuu mitä arvokkaimmalla tavalla.

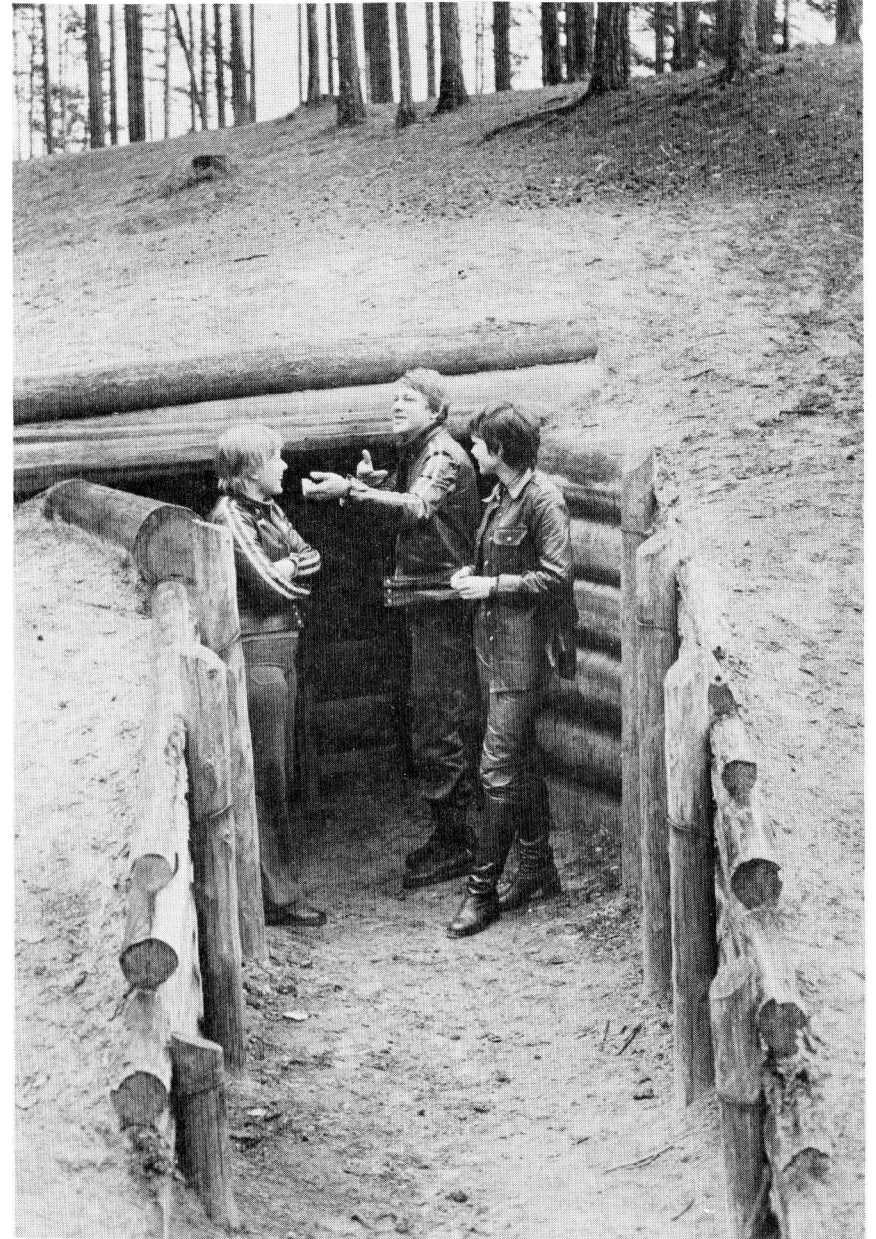
Kunpa me suomalaiset oppisimme elämään ja antamaan toistenkin elää, sillä on muitakin hyviä harrastuksia, kuin vain se harrastus jota minä satun harrastamaan, esimerkiksi on matkamoottoripyöräily. Edesmennyt Bertrand Russell kirjoitti: "Elämä, joka liaksi vastustaa luonnollisia virikkeitämme, saattaa olla yhtä haitallista kuin olisi ollut kiellettyjen virikkeiden valtaan jättäytyminen."

Aimo

Ralliin kuin ralliin kuuluu myös ruokailu. Tässä vietetään jo siestää nautitun aterian jälkeen.

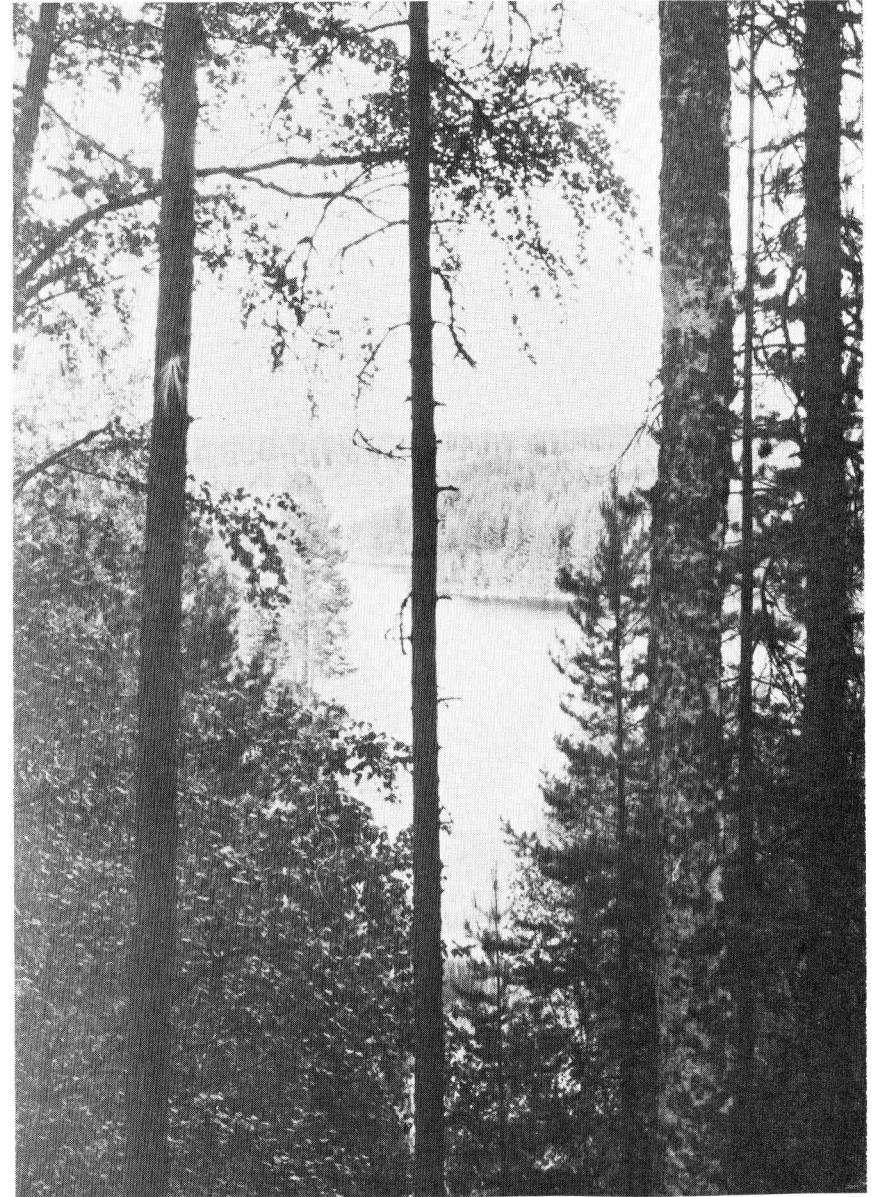

Kunnostettu korsu kuului Petkeljärven kansallispuiston nähtävyyksiin.

Taitajan taival

Polku puikkelehtii kaksikyttyräisen Putkelan harjanteen toisella kyttyrällä. Välillä ylität puron, silmät oikealle järvelle, vasemmalle vehmaaseen lehtimetsään, nouset mäelle, sieppaat mustikan ja muistat kääntää päätäsi nähdäksesi toverisi, joka juuri kumartuu tutkimaan teriönsä tipauttanutta hiirenvirnaa tai kukintansa kokonaan lopettanutta vanamoaa.

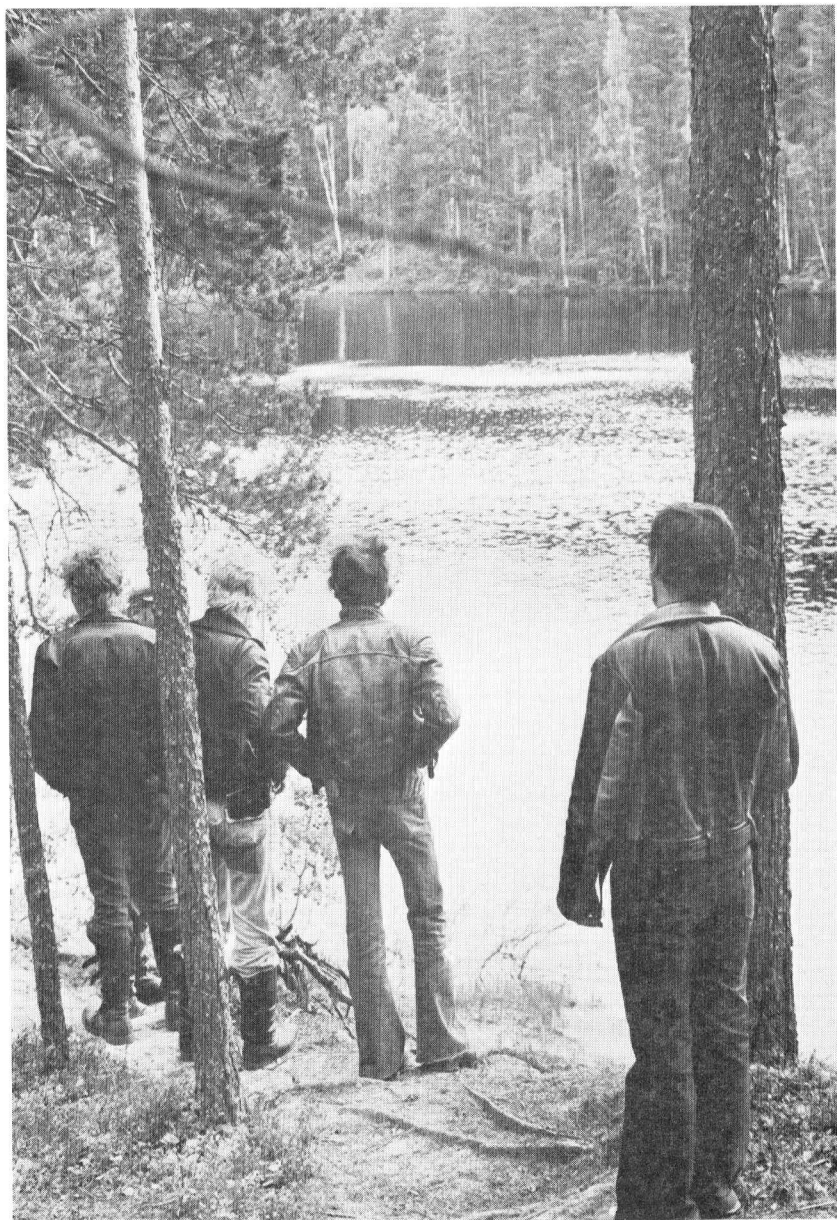
Hyttyset kutisevat korvallisella, henki salpaantuu laaksosta noustessa, mutta vaaralle kohotessasi unohdat vaivasi: käännä katseesi oikealle tai vasemmalle, näet aallonvirettä lahdenpoukamassa ja auringon kiloa puitten latvoissa. Metsälampia.

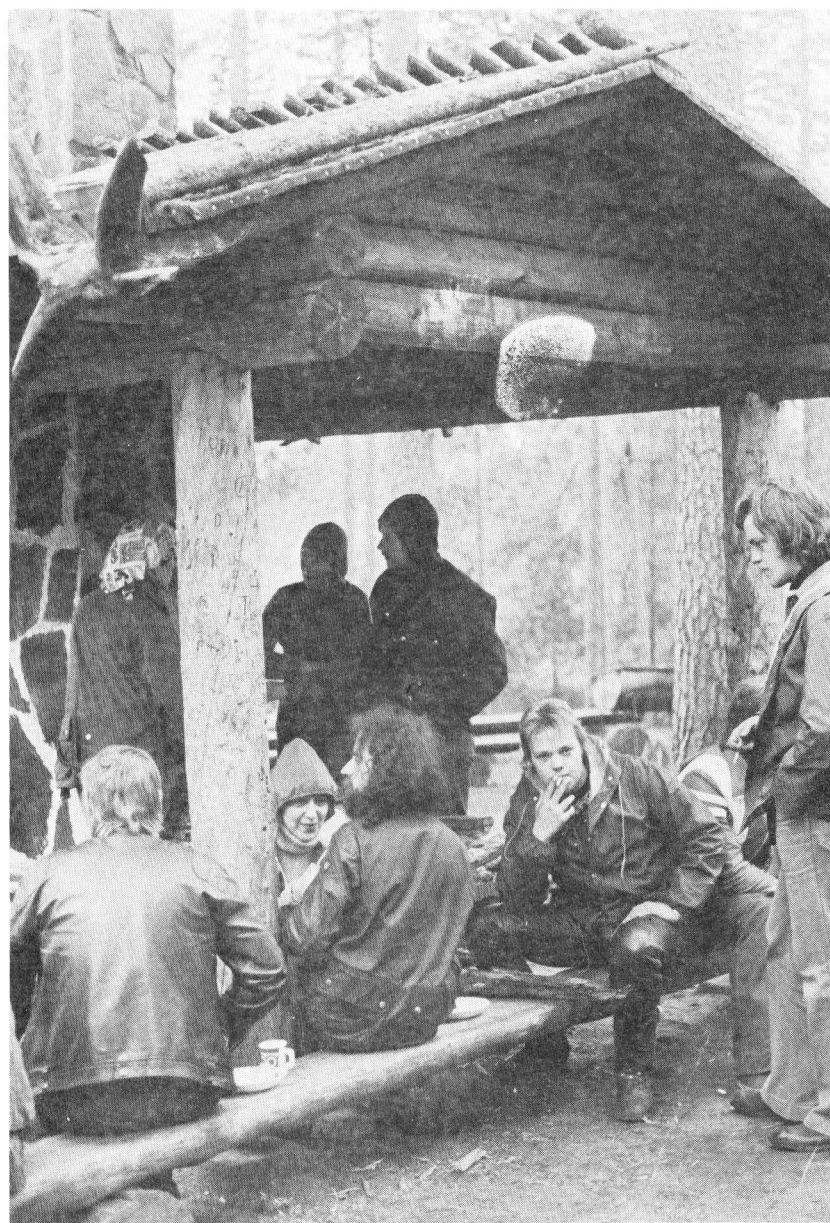
*Petkeljärven luonnonpuistossa hypähdät sisäänpainuneen korsun ylitse, tutkit ke-
loa ja kirjavaa suota.*

*Polku kiemurtelee erämaan jylhässä männikössä, varpu- ja sammalmatto peittävät
rinteitä. Täällä häivähtää mielessä ajatus, että metsän kontio voisi tallustella vastaan
millä hetkellä tahansa.*

Luonnon rauhaa ja hiljaisuutta, järven poukaman pinnan rikkoo vain pienoinen tuulen väre ja ahventen iloiset loiskahtelut.

Silmäsi seuraavat oravaa kunnes viimein joudut leirintäalueelle ja keittokatokseen, jossa voit keittää ansaitsemasi kahvit.

BMW MERKKIKERHO ALOITTANUT TOIMINTANSA

Asioita hoitamaan valtuutettiin kokoonkutsuja Ahti Lindstedt (pyörän päällä) ja Eino Rantala (nojaa fleksiin).

3-5.9.1976 kokoontui puolisensataa BMW-moottoripyöräilijää Kangasalle Ahti Lindstedtin kesäpaikkaan viikonloppun viettoon.

Aiheena oli BMW-mp. kerhotoiminta sekä erityisesti varaosien hankintavaikudet, joita yhteistoiminnan avulla pyritään poistamaan. Kartoitettiin ulkomaiset yhteydet ja maahantuojan kanssa käytäviä neuvotteluja hoitamaan valittiin Eino Rantala.

Kotimaan toimintaa varten valittiin yhteyshenkilöitä eri paikkakunnille ja koko maata käsittävien tietojen kokoaja Ahti Lindstedt, jolle myöskin jäsenilmoittautumiset osoitetaan.

BMW-ajajien yhteistoiminta todettiin erittäin tarpeelliseksi ja hahmoteltiin monia suuntaviivoja sen jatkamiseksi. Ilmojen haltija oli melko suosiollinen ja niinpä Sallisen automuseossa käynti sujui ilman sadevarusteita. Muuten iltaa vietettiin kivenvääntötalkoiden, saunomisen, makkaranpaiston ja vapaan keskustelun merkeissä.

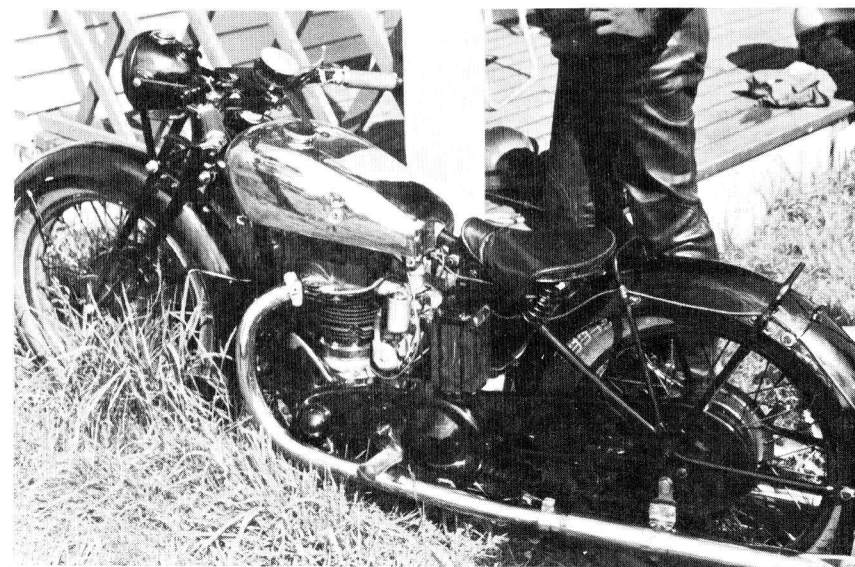
Lopputoteamuksena oli varauksettomasti, että kokoontuminen oli onnistunut hyvin. Seuraavan kerran kokoonnutaan Kesäpäivä Kangasalla-rallissa ensi kesäkuun alussa.

Siihen asti tehdään aktiivista työtä moottoripyöräilyn ja erityisesti BMW-merkin paremman tulevaisuuden hyväksi maassamme.

Ahti Lindstedt, Tapulintie 10 C 20. 36200 Kangasala. Puh. 931-771034 työ 770155 koti.

Tuosta se tie aukeaa meidän ajettavaksemme katsovat ainakin mukana olleet. "Olipahan ainakin kerrankin viikonloppu jolloin saimme ylistää Bemareitamme Hondamiesten meitä häiritsemättä."

Ahosen Henriikki kuvasi tämän arvokkaan pyörävanhuksen Kesäpäivä Kangasalla-rallissa -75.

MOTO- POSTIA

Toimittaja Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 PORVOO 40

”PAHAENTEINEN UUTINEN” Motoristi n:o 2:ssa maaliskuussa 1976

Kohteliaimmin viittaamme yllä mainittuun kirjoitukseen ja pyydämme, että siinä esiintyviä virheellisyksiä korjattaisiin meille satakuntalaisille myönteisempään sävyyn ja että sitä muutenkin täsmennettäisiin eräin kohdin:

1) Artikkelin alussa mainittujen tilastotietojen yhteydessä tulisi ilmetä myös vastaavalta ajalta muiden maakuntien tilastot ja lisäksi se, miten paljon pyöriä ja ajokilometrejä on Satakunnassa muihin maakuntiin verrattuina. Tilastojen oikeellisuus ja tarkkuus enentyisi vielä, jos niitä laajennettaisiin muutaman vuoden ajalle – yksi vuosi voi hyvinkin olla vain poikkeusvuosi.

2) Alkoholi on liikenteessä aina paha asia, mutta mielestämme muutamaa ilmi tullutta tapausta ei saisi yleistää koko maakuntaa käsittäväksi. Ja tunnettu tosiasia on, että tilastoja voidaan tulkita aina niin kuin kulloinkin halutaan; joten yhtä hyvin voidaankin ajatella Satakunnan alueella vuonna 1975 olleen seitsemän alkoholia nautiskelevaa moottoripyöräilijää. Mitä taas tulee Satakunnan sahtimaineeseen, niin ainakin erään hyvin tuntemamme kansanperinne- ja lähimenneisyystutkijan käsityksen mukaan Pohjois-Satakunnan lisäksi maassamme on toinenkin yleisesti tunnettu sahtialue, ni-

mittäin Lahden ja Hämeenlinnan seudut (Lammi ym) ja sahtia monin verroin pahempaa vielä on pontikka, jonka keittämisen sanotaan olevan miltei säännön-mukaista monissa osissa maatamme. Kuitenkaan näitä alueita ei ole mainittu artikkelissanne.

3) Artikkelin kirjoittaja tuntuu pikemminkin raittiustyöstä kuin moottoripyöräilystä kiinnostuneeksi. Selvää asiantuntemattomuutta osoittaa jo väitteensäkin, etteikö Satakunnassa muka olisi alan kerhotoimintaa. Muutamia harvoja paikkakuntia lukuunottamatta Satakunnassa kerhotoiminta on jopa suorastaan vilkasta. Ja tositteeksi eri kerhojen välisestä yhteistiminnasta oheistamme lopuksi muutamia valokopioita asiaa esitettävistä leh- tileikköistä.

Omassa kerhossamme emme ole havainneet alkoholiongelmaa emmekä koe sitä mitenkään maakunnallisenakaan pulmakysymyksenä. Ehkä kuitenkin hake- malla voi löytää joitakin tapauksia yhtä hyvin Satakunnasta kuin mistä tahansa muustakin maakunnasta. Ja tilastojen puutteellinen käsittely ei missään tapauksessa suo mahdollisuutta leimata jotakin tiettyä aluetta alkoholijuomien suurkuluttajaksi.

Ja lopuksi pyydämme saada huomauttaa, että moottoripyöräkuri ja tapakulttuuri, kiitos asiallisten kerhojen, on maakunnassamme varsin hyvä. Ikäväksemme olemme saaneet todeta, ettei muualla ehkä asiat olekaan aivan yhtä hyvin: juuri hiljattain nimittäin muutamilta satakuntalaispyöräilijöiltä jotkut hämäläiset varastivat kypäriä, käsineitä ja saappaita. Turhanaikaista leimaamista, muutamien tapausten yleistämisiä ja pahanlaa-

tuisia kylätappeluita välttääksemme emme kuitenkaan ryhtyneet kostotoimenpiteisiin.

Kunnioittaen
Punkalaitumen Moottori-Nuoret

”Pahaenteinen uutinen”

Koska taannoin ”Motoristi” lehdessä kirjoittamanne artikkeli ”Pahaenteinen uutinen” on usein ollut esillä punkalaitumelaisten ja satakuntalaisten moottoripyöräilijöiden keskuudessa ja koska toisaalta Punkalaitumella ja tietääksemme suurimmassa osassa Satakuntaa ns ”suuri yleisö” suhtautuu varsin myönteisesti pyöräileviin nuoriin, niin kohteliaimmin jälleen kerran puutumme asiaan oheistamalla viime lauantaina Tyrvään Sanomissa julkaistun artikkelin satakuntalaispyöräilijöistä, heidän kerhotoiminnastaan ja ennen kaikkea **asiallisesta ajotavastaan**: Satakunnan moottoripyöräilijä- kenne tänä vuonna ilman kuolonuhreja. Ystävällisin moottoripyöräterveisin
Punkalaitumen Moottori-Nuoret
31900 Punkalaidun

Tuntuu pitävän paikkansa sanonta ”paha kello kauas kuuluu”, tai onko tässä nyt kysymys oikean tiedottamisen puutteesta, joka tapauksessa asiaa on nyt korjattu oikealla tavalla. Kiitoksia kirjeestä ja leh tileikköleistä. Punkalaitumen Moottorinuoret ovatkin kaikesta päätellen reipasta ja reilua joukkoa jotka eivät puu nyrkkiä taskussaan vaan pistävät asiat kohdalleen kun jotain tuntuu menneen pieleen. Allekirjoittanut on ainakin nyt vakuuttunut siitä ettei tuo yllämainittu uutinen pidä alkuunkaan paikkaansa mitä tulee Punkalaitumen Moottorinuo-

riin ja Vammalan Moottoripyöräilijöihin, heillä on vireätä kerhotoimintaa ja he tekevät kovasti arvokasta työtä moottoripyöräilyn paremman huomisen hyväksi ja ovat siten voittaneet harrastuksellemme myönteisiä uusia arvokkaita ystäviä.

Motoristi toivoo yhteistyötä kanssanne ja että vastedeskin muistaisitte kirjeellä. Hyvää ja menestyksellistä jatkoa kerhotoiminnallenne.

Terveisiä Punkalaitumelle ja Vammalaan!

Aimo

Monet sanomalehdet kuten, Punkalaitumen Sanomat, Aamulehti, Forssan Lehti ja Tyrvään Sanomat ovat käyttäneet runsaasti palstatilaa kertoessaan kerhojen toiminnasta ja tiedottaessaan moottoripyöräilijöihin kohdistuvista epäkohdista ja pyöräilyn asemasta yhteiskunnassamme.

Muutamia poimintoja Punkalaitumen Moottorinuorten ja Vammalan Moottoripyöräilijöiden järjestämistä tilaisuuksista:

”Punkalaitumen Moottorinuorten kutsu- mina kokoontui Kivirannan virkistys- alueelle lähiseudun aktiivisimpia moottoripyöräilijöitä keskustelutilaisuuteen pohtiakseen alan ongelmia ja löytääkseen asiallisen moottoripyöräilyn, pyöräilyn harasteena ja liikkumismuotona, edelleen kehittämiseksi tarvittavia välttämättömiä ideoita. Alan valtakunnallista organisaatiota paikalla edustivat Suomen Moottoriliiton koulutuspäällikkö Risto Hanninen ja mp-valiokunnan sihteeri Jyri Tengman. Lähiseutujen moottoripyöräjä- jestöistä isäntäkerhon lisäksi edustajiaan tilaisuuteen olivat lähettäneet mm. Vammalan Moottoripyöräilijät, Loimaan

Moottoripyöräilijät ry. Forssan Moottoripyöräkerho 71 ja Jokioisten Moottoripyöräilijät.

Punkalaitumen Moottorinuorten sihteeri Asko Tapioharju esitti tervetuliaispuheessaan useita pikaista korjausta kaipaavia kysymyksiä. Jo pitkäkhön ajan kiinteästi moottoripyöräilyn parissa toimiessaan hän sanoi havainneensa asian usein joutuneen ällistytävän suhtautumisen ja virheellisen ymmärtämyksen kohteeksi. Moottoripyörällä liikkuvaa eivät muut tienkäyttäjryhmät, eivät varsinkaan autoilijat, halua huomata eikä moottoripyöräily muutenkaan tunnu saavan sen paremmin suurelta yleisöltä kuin julkiselta vallaltakaan sitä arvostusta, mikä sille varauksetta kuuluisi. Mutta kaikista sortotoimenpiteistä huolimatta Suomessa on tällä hetkellä noin 50000 moottoripyörää, mikä on huomattavasti enemmän kuin yhdessäkään muussa Pohjoismaassa. Silti missään muualla asiaan suhtautuminen ei ole yhtä alkeellista ja nurjaa.

Koulutuspäällikkö Hannisen mielestä korjaamismahdollisuudet ovat ainoastaan moottoripyöräilijöillä itsellään. Kun muut tienkäyttäjryhmät suhtautuvat pyöräilijöihin ylimielisesti ja tilaisuuden tullen jopa liikennerikkomuksia tehden, kunhan vain saisivat pyöräilijät hankaliin ja vaarallisiin tilanteisiin, niin silloin tietenkin moottoripyöräilijöiden itsensä tulisi jopa korostetusti osoittaa kohteliaisuutta ja ehdotusta liikennesääntöjen noudattamista, ettei vain kukaan voisi yleistää yhtäkään kielteistä tapausta koko moottoripyöräkansaa käsittäväksi. Sama tilanne on myös julkisen vallan ja julkisten elinten suhteen. Moottoripyöräilyä kohtaan tunnettu negatiivisuus johtuu

ensi sijassa asiallisen ja oikean tiedon puutteesta. Kuntia, eri julkisia yhteisöjä ja järjestöjä, poliisia, katsastuskonttoria ym. ei olla riittävästi informoitu. Liian monella on vielä se käsitys, että moottoripyöräilyn tarkoitus on ensisijaisesti kaahata täysillä kylän läpi ja mahdollisimman paljon aiheuttaa hankaluuksia muulle liikenteelle ja paikalliselle asujamistolle. Mutta näin ei suinkaan ole asianlaita. Moottoripyöräily on nykyisin ennen muuta hyvä ja kehittävä harraste. Koontumisajojen ja maantiepyöräilyn eduiksi taas on ennen kaikkea luettava yhteishengen ja ryhmätoiminnan lujittaminen sekä tietenkin myös maakunnan ja maan tuntemuksen lisääminen. Selittämättäkin on selvää, mitä etuja erilaiset moottoripyöräkerhojen järjestämät liikenne-, taitoajo- ja muut kilpailut tuovat tullessaan. Näin asiallisesti ohjattu harrastetoiminta on omiaan kehittämään nuorisosta myös yhteiskunnallisesti ja järjestöllisesti aktiiveja kansalaisia. Nykyisin, muuten, on moottoripyöräilijöistä noin 25 %, mutta autoilijoista vain kolmisen prosenttia järjestäytyntä väkeä.

Moottoripyörä on loppujen lopuksi liikenteessä varsin turvallinen ja varma. On muistettava, että moottoripyörän jarrutusmatka ajoneuvon vähäisestä massasta johtuen on monin verroin auton jarrutusmatkaa lyhyempi, vaikka nopeus olisikin sama. Liikenneturvallisuuden kannalta tärkeitä asioita ovat myös kääntösäteen pienuus ja etenkin ohitustilanteissa myös nopea kiihtyvyys, mitkä molemmat ovat moottoripyörissä aivan huippuluokkaa. Mm. näistä syistä johtuukin, että moottoripyörät joutuvat suureen lukumääräänsä nähden yllättävän harvoin liikenneonnettomuuksiin ja tilastojen mukaan

vielä 70 % auton ja mp:n välisistä liikennevahingoista on syyllisenä ollut auto. Verrattaessa esim. pääkaupunkiseudun kesäliikenteen 1975 onnettomuustilastoja havaitaan henkilövahinkojen, loukkaantumisten ja kuolemantapausten, suhteen moottoripyörän olleen hieman yli kuusi kertaa autoa turvallisemman. Ja mikäli tuijotetaan pelkkiin kuolemantapauksiin, niin esim. hukkumisia sattuu maassamme vuosittain yli 20 kertaa enemmän kuin moottoripyöräkuolemia eikä kuitenkaan koskaan tämän vuoksi ole esitetty Suomen vesistö-pinta-alan pienentämistä tai järvien täydellistä kiviä vattamista — moottoripyörä kieltäminen sitävastoin on usein ollut esillä.

Satakunnan moottoripyöräliikenne tänä vuonna ilman kuolonuhreja

— Koko Satakunnan alueella tämä vuosi on moottoripyöräilijöiden kannalta sujunut hienosti. Kukaan heistä ei ole kuollut liikenteessä. Viime vuonna vastaavana aikana menehtyi seitsemän ajajaa, totesi konstaapeli Yrjö Tenkula Vammalan Moottoripyöräilijöiden ja nuorisolautakunnan yhteisesti järjestämässä moottori-illassa. Viimeksi kuolemaan johtanut moottoripyöräonnettomuus Vammalassa sattui kaksi vuotta sitten. Tällöin koitui metsästä tielle hypännyt peura motoristin kohtaloksi.

Moottori-illan osanottajamäärä osoitti m-pyöräilyn yhä olevan pop-asia nuorison keskuudessa. M-pyörä kertyi Seuratalon pihalle viitisenkymmentä ja asiaa kiinnostuneita nuoria oli tilaisuudessa yli 80.

Porin Liikkuvaa Poliisia ja moottoripyöräpoliiseja edustavat illassa Yrjö Tenkula ja Tapio Laine.

Ylinopeus on moottoripyöräpoliisien mukaan ylivoimaisesti tavallisin rike moottoripyöräilijöiden ajotavoissa. Toinen paha rikkomus on korttelinkierto. Kaupungeissa tulisi välttää turhaa kaa-suttelua ja kiihdyttelyä.

Varsinaisia ajovirheitä kuten vääriä ohituksia ei moottoripyöräilijöille satu kovin usein. Näkyvyys pyörän selästä on hyvä ja pyörää on osaaavan helppo hallita. Kiihtyvyys ja jarrutusteho ovat paremmat kuin autoilla.

Poliisit haluavat varoittaa motoristeja lauma-ajosta. Maanteillä nopeudet ovat suuria ja siksi välimatkat toisiin pyöriin ja muihin ajoneuvoihin olisi pidettävä tarpeeksi suurina. Keskellä ajorataa ajamista olisi myös vältettävä.

— Paikallisena vaarana motoristeille ovat peurat. Eläimet ovat vielä vaarallisia moottoripyöräilijöille kuin autoilijoille. Moottoripyörä on suojaton. Vaikka itse törmäyksessä ei vakavia vahinkoja sattuisi, sitä seuraava kaatuminen ja mahdollinen metsäänajo voivat olla tuhoisia, selvitti vanhempi konstaapeli Paa-vo Mangelaja Vammalasta. Hän toivoi moottoripyöräilijöiden kerhotoiminnalle hyvää jatkoa ja yhteistyöhengen säilymistä poliisien kanssa.

Vammalan Moottoripyöräilijät niminen yhdistys on toiminut kaksi vuotta. Jäseniä kerhossa on viitisenkymmentä. Yhdistyksen tarkoituksena on kasvattaa jäsenissä rehtiä moottoripyöräilijähenkeä ja opettaa vastuuntuntoa liikenteessä. Yhdistyksen piirissä pyöräilyn harrastajilla on mahdollisuus vaihtaa mielipiteitä alan asioista, illanviettojen,

MYYTÄVÄNÄ

HONDA 750 cc -73. Ajettu 32.000 km. Erittäin siisti. Runsain lisävarustein. Tiedustelut Ari Wickström, Lepikönnrinne 5, Hämeenlinna. Puh. 917-24031.

2 kpl uusia ABIKO KAIUTTIMIA 15 w tarpeettomina. Hinta 200,- Lähemmin Aimo Turunen, Tornipolku 11 A 28. 06400 Porvoo 40. Puh. 915-145 588.

BMW R 50/5 -70. Luotettavassa ajokunnossa. Läh. Risto Saukkonen, Paatsamantie 5 A 2. 00320 Helsinki 32. Puh. viikonloppuisin 951-89264.

YAMAHA 750 cc -74. Varaosia seura mukana. Siistissä kunnossa. Tiedustelut klo 18 jälkeen. Rauno Salin, Aholankatu 12 A 8. 05830 Hyvinkää.

HONDA 750 vm. 72/73 aj. 40.000 km siistissä kunnossa uusilla ketjuilla, rattaila ja renkailla + tavarateline ja sivulaukut. Myllykoski puh. 951-56262.

BMW R 90/6 vm -74. Ajettu 19.000 km. Mukana seuraa lisävarusteita, sekä huollossa tarvittavia varaosia. Läh. puh. 914-20446.

LÖYDETTY

Löydetty Trollrallissa Norjassa: 1 saipuaakotelo, pyyheliina, T-paita Imatran ajot, T-paita armeija muisto. Tavarat saa perii os. Jörgen Mandell, Vanha Viertotie 23. 00300 HKI 30.

kerhoajelujen, retkien ja rallien yhteydessä. Yhdistys pyrkii myös neuvomaan ja auttamaan jäseniään pyörien huollossa ja korjauksissa.

Vammalan Moottoripyöräilijöillä on ollut vilkasta kanssakäymistä monien kotimaisten moottoripyöräkerhojen kanssa.”

Kymenlaakso- Hämeenlinna 3-1

Keväällä oli pelattu lentopallo-ottelu hämeenlinnalaisten ja kymenlaaksolaisten kesken Hämeenlinnassa, jonka hämeenlinnalaiset olivat voittaneet. Jottei mitään kaunaa olisi jäänyt motoristien välille, haastoivat kymenlaaksolaiset vastavuoroisesti hämäläiset. Koiviston Pekka ja Kossilan Timppa kutsuivat porukat kokoon Hiijärvelle elokuun lopulla. Niinhän siinä sitten kävi, että isännät kehtasivat voittaa vieraansa 3-1.

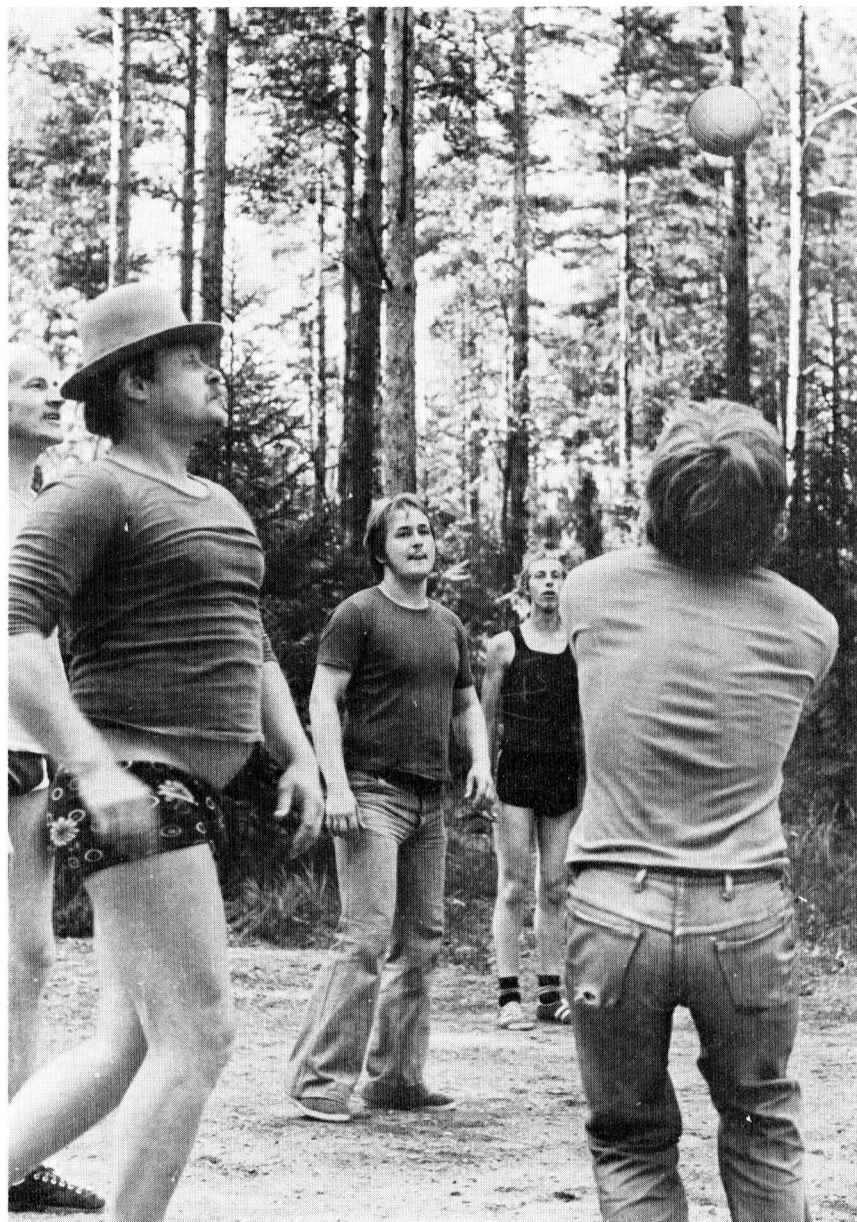
Vastaavia tapahtumia kannattaisi muidenkin motoristiporukoiden harkita toimintasuunnitelmiin.

Pelin jälkeen ilta kuluikin saunomisen, uimisen, tarjoilun, makkaran paiston ja seurustelun merkeissä

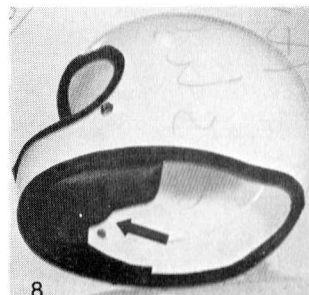
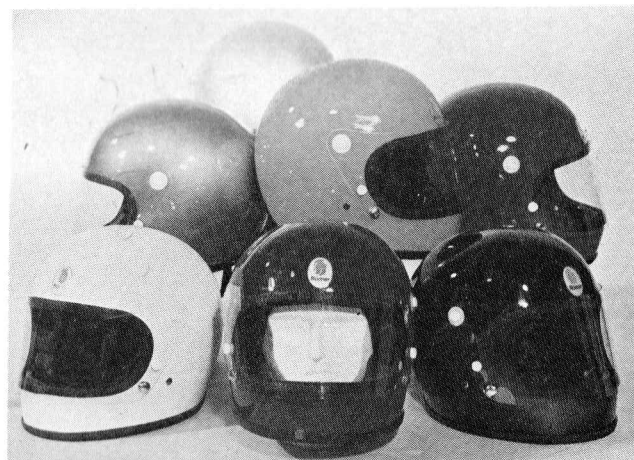

Näin pelaa 'all star' joukkue, Pablon huippuun kehitetyn pelitaidon näyte kohahdutti myös huutosakkia.

Pelin jämmitystä, kieli keskellä ja pallo siitä vaan yli noin. Huomaa Teodorin syksyn hattumuoti, suoraan Hämeenlinnasta.

KORKEATASOINEN KYPÄRÄUUTUUS!

Römer 2000 LX 220,—

- hyväksytty kypärä
- saksalainen valmiste
- poski, niska- ja leukaosat aitoa nahkaa
- värit: hohto-oranssi, met. hohtosininen ja valkoinen
- visiirit: tavallinen 15,— naarmuuntumaton 20,—
- saatavana myös leuan alapuolelle kiinnittyvä nahkainen tuulisuoja 15,—

**NAHKAPUVUT 1-OSAINEN 750,—
2-OSAINEN 810,—**

SOITTELE

Tampere
puh. 931-30501